

carnificinam mittit. Ibi tamen suos prædara Virtus fulgo,
 res interputa, sacrilegæque Sacerdotum Voces contrahit,
 et quodam silentio quasi obtorto Vello, lucem exhibuit,
 arbitrata facinus, si ab illius incœstis oculis aspiceretur.
 Mitto Luc. 23. p. 17. à deterrimo tyranno iniuriam
 irrogatam Humini, cum illam Sapientis regiam amentia
 in ignibus illuxit. mitto paulo post apud Pilatum Sacerdotum
 renovatos iterum, autops clamores, quibus innocentis
 vitam ad crucis necem exposuunt. quibus (Paris romana
 Iudici tremendum reddere conantur. quibus eundem
 Iudicis de Christa liberando sententia exaratis animis
 obsequunt. mitto posthabitu DEVM selectissimo grasato,
 vi, ac totius Hebrææ Gentis calamitati. mitto denique
 tanta iniuria ultionem ab Hebræis in se, cuiusque liberis
 ultro susceptam. Idud illud dicam, quo nihil dici potest, finis
 quippe Palestinus. Scelus ille vel in ipsa clementia Iudæ et
 Innocentis sanguinis sitim in Hebræorum animis apu-
 antem eiusdem Innocentis sanguinis aluvie retingueret
 Christum per singularem clementiam tanquam vile quod-
 dam mancipium flagellis addiit, et hoc non ad no-
 centis poenam, sed ad commiserationem Innocentis.
 O immanissimam clementiam. quid iratus ager,
 si misericors crudele adeo? quo proceret impietas,
 si pietas hoc imperat? quid denique facient, qui